

כב א מיי פיה מהלכות תפלה הלכה ו סמג עשין יט נושע' אר"ח ס"י 5 ספי' יט וס"י ח' ספי' ע"ד:

בב ג ב מיי פ"ח ש' ש' הלכה 3 ופכ"ד מהל' שנת הלכה ה סתם עשין יז יט נושע' אר"ח ס"י 5 ספי' יט וס"י ט"א ספי' 6 ר"כ אלפס אלן ונסכת פרק טו:] ע"ד מ"י פ"ט מהל' מתנות עומד הל' ד נושע' יו"ד ס"י רעו ספי' ב:]

בר ה [סמ"ג עשין י"ז טו"ד ושו"ע י"ד ס"י שד"מ ספי' 6:

ו [טוש"ע אר"י ס"י סה ספי' 6:]

בה ז מיי פ"ה מהלכות תפלה הלכה 1 סמג עשין יט נושע' אר"ח סימן 5 ספי' 1:

בו ה טו"ד אר"ח ס"י רל"ז:

תורה אור השלם

1. מי כבב ירא ה' שמע בקול עבדו אשר הלך אחשבה ויאן גוה לו יטחן בשם ה' וישען באלהיו.

ישיעיהו ג י

2. מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפורות ואם אין בי בוח להציל הן בגעתי וחריב ים אישים מןהרות מודר תבאש דגתם מןש מיט ותמת בצמא:

ישיעיהו ג ב

3. וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה' בראשית יט בז ועמד פתחו והפליג ומעצר המופת:

תהלים ק"ל

5. ונדעה נרדפה לדעת את ה' כשחר נכון מוצאו ויבוא כנשם לנו ממקוש יורה ארץ: הושע ו ג 6. אחר: ה' ולבו בארזה וישאג בדי האש ויחררו בגנים מימ: הושע יא י 7. קטוב רשעים ויתקבחו בקר ולות לבני אדם:

תהלים יב ט

8. הרפתק אנוש קל ראשו

באנו באש ובמים ותרוציאנו

לדן: תהלים סו ב

9. ויהי בעלות הנמחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אליה אברהם יצחק וישאל הים ויע' פי אתה אלדים בישוראל ואני עבדך ובדקר עשיתי את כל הדברים האלה: עניי ה' עניי וידעו העם הזה כי אתה ה' והאלהים אתה הטהב את לבם אחרית: מליכם א חי ליל-

10. תכון תפילתי קטרת

לפניך משאת כפי מנחת

ערכי: תהלים קמא ב

11. ה' בקר תשמע קולי

בקראשנה קר ואצפה: תהלים ה ד

12. קול ששון וקול שמחה

קול חתן וקול בלה קול

אמרים הודי את ה' צבאות

כי טוב ה' כי לעולם חסוד

מבאש תודה בית ה' כי

אשיב את שבות הארץ

בקראשנה אמר ה':

13. ויהי ביום השלישי

בבית הבקר ויהי קלח

ובקדם וענן קבד על החר

וקל שפר חזק מאד ויחרד

כל העם אשר במפתח:

שמות יט טו

14. ויהי קול השופר הולך ותחן

מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: שמות יט יט

16. סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא

אתה ומצותיו שמור כי זה כל האדם: קהלת יג י

17. סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורחפז: תהלים לד טו

18. ה' במשפט

יבוא עם יקני עמו וישריו ואתם בערתם הכרם וגולת העני בקתיכם: ישיעיהו ג י

וכולוהו כטיבי באדרעיה.

כל הכתובים הללו כתובים

זרוע צבית אחד שאותן של יד

אין אלף בית אחד כדאמרין

במנחות (דף ל"ד):

וכל הפרשיות כמוצות זו:

משאיל זו: מה טיבו של פלוני

למה לא זא: **ירא את ה'**

ה' שהיה רגיל לזא אליו:

אשר הלך השמים ואין נוגה לו.

אשר עתה הלך למקום חשך

(ו) אשר ימנע

עלמו מלהשכים לפתחי: ואין

עונה: שיעור שיוכלו לענות

דבר קדושה: **אלהי אברהם**.

שקבע מקום לתפלתו:

צעורו: כדרך שהיה עורר

לזכרהם: **אל יפסיע פסיעה**

גסה. לפי שמראה צעלמו

שעכז צבית הכנסת דומה עליו כמשי:

נרדפה: לשון מרוצה

משמע שהרודף רץ: **לפיקא**.

לשמוע הדרשה: **מחליין**

רצון שפסא: דלומר מר (שבת ד' ק"ג):

חסור לפסוע פסיעה גסה

צבנת שפארמ"ס חס תשיב

מזכרת רגלך: **אגרא דפיקא**.

עיקר קבול שכן הצניות

הרעים לשמוע דרשה

מפי חכם היא שכן המרוצה

שהי רוצם אינם מצינים

להעמיד גרסא ולומר

שמועה מפי רצן

לאחר זמן שיקבלו שכן

למוד: אגרא דלנה. צנת

שלפני הרגל שהכל נאספין

לשמוע הלכות הרגל:

אגרא דשמעטא סנרא. שהוא

יגע וטורח ומחשב להצין

טעמו של דבר: **אגרא דסעניטא דקסא**.

שנותנין דקה לערב

לפרנסת העניים ו שהתענו

היום: **דלויי**. הרעים

קול צלשון נהי ועגמת נפש

שיצבו השומעים:

מאימתי פרק ראשון ברכות

מילי. לשמה החמן

צדכרים: **אחורי צית הכנסת**.

כל פתחי צית הכנסת

היו צמורה והכי תניא

במוספתא דמגילה (פ"ג ה"ד)

מעין מקדש ומשכן פניהם

למערב ואחוריהם למזרח.

והמתפלל אחורי צית הכנסת

ואינו מחזיר פניו לצית

הכנסת נראה ככופר צמי שהצבור

מתפללין לפניו והא דרב

הונא מוקי לה לצדיי

(ו) צללא מהדר אפיה לבי

כנישתא: **חלף הוא טיעא**.

סותר ערבי: **דוד צר**.

(ט) כדו שתי צר רשות כי האי

דלמרינן צסוכה (ד' מה): הא דעילוי

צצר: **כרוס זלות**. סיפיה דקרא

לדעיל: **דברים שעומדים צרומו**

של עולם. כגון תפלה

שעולה למעלה: **כיון שנלטרך**

אדם לצריות. הוא זל

צנייניהס: **לראשנו**. להיות נושה

צנו דמתרגמינן כנושה (שמות כב) כרשיא:

עוצר צחמשה קולוט. מולול צחמשה

קולוט שצירך צנן הקצה את ישראל:

אוטן קולוט דקודס סטן סוכה

הוו. הן קולוט צמראי היינו הן

דאיירי צבו לעיל וקאמר

דנרלין היו ושלע"פ שהקול

אינו נראה זה נראה: **מציאס**

טודה צית ה'. כי אשיב את שצוס

וגו'. סיפיה דקרא דחמשה קולוט

לדעיל הוא: **צצניל זה**: שצירא

זה: **ללוט**. שלוח"ץ

צלע"ז: **גולת העני**. והלא

חף גולת העשיר גולה היא אלף

גולת העני שאין לו כלום

לגזול ממנו אלף שלא להשיב

על שלומו: **וינענע**

אמר רבי זירא מריש כי הוה

חזינא להו לרבנן דקא רהמי

לפרקא בשבתא אמינא קא

מחליין (ו) רבנן שבתא

כיון דשמענא להא דרבי

תנחום א"ר יהושע בן לוי לעולם

יירין אדם ואי לדבר הלכה

ואפילו בשבת שנא' אחרי ה' ילכו

כאריה ישאג וגו' (י) אנא נמי

רהיטנא: **אמר ר' זירא**

אגרא דהטא אמר אביי אגרא

דכלה דוחקא אמר רבא אגרא

דשמעתא סברא אמר רב פפא

אגרא דבי טמיא שתיקותא

אמר מר זוטרא אגרא דתעניתא

צדקתא אמר רב ששת אגרא

דהספדא דלויי אמר רב

אשי ואגרא דבי הלולי מילי:

אמר רב הונא יכל המתפלל

אחורי בית הכנסת נקרא

רשע שנאמר **סביב בה**

ההוא גברא דקא מצלי אחורי

בי כנישתא ולא מהדר אפיה

לבי כנישתא אפיה לבי

כנישתא לית לן כמיינא

א"ל כדו בר קיימת קמי מרדך

שלף ספסרא וקטליה א"ל

ההוא מרבנן לרב ביבי

בר אביי ואמרי לה רב ביבי

לרב נחמן בר יצחק מאי

כרוס זלות לבני אדם אמר

ליה אלו דברים שעומדים

ברומו של עולם ובני אדם מולוצין

בהן ר' יוחנן ור' אלעזר

דאמרי תרוייהו כיון שנצטרך

אדם לבריות פניו משתנות

ככרוס שנאמר כרוס זלות

לבני אדם כרוס כי אתא

רב דימי אמר עוף אחד יש

בכרכי הים וכרוס שמו וכיון

שחמה זורחת מתהפך

לכמה גוויין ר' אמי ור' אסי

דאמרי תרוייהו כאילו נדון

בשני דינים אש ומים שנאמר

הרכבת אנוש לראשנו

באנו באש ובמים: ואמר

רבי חלבו אמר רב הונא

הלעולם יהא אדם זהיר

בתפלת המנחה שהרי אליהו לא

נענה אלא בתפלת המנחה

שנאמר **ויהי בעלות המנחה**

ויגש אליהו הנביא ויאמר

וגו' ענני ה' ענני ענני שתרד

אש מן השמים וענני שלא

יאמרו מעשה כשפים הם ר' יוחנן

אמר אף בתפלת ערבית

שנאמר תכון קולי בקר תשמע

קולות שנאמר קול ששון

וקול שמחה קול חתן וקול

כלה קול אמרים הודו את ה' צבאות

מה שברו אמר רבי יהושע

בן לוי זוכה לתורה שנתנה

בחמשה קולות שנאמר ויהי

ביום השלישי בביות הבקר ויהי

קולות רבין אמר ר' חלבו

אמר ר' חלבו אמר רב הונא

מסורת הש"ס

ע"י לקמן ז: ט) לקמן כ: ט

א) י"א ואמר, ד) בית חלבי ו"א

בית עממות של חמים נע"ל דף

ננו. רש"י ד"ה אובא טמיא,

ו) י"ט חוס' עירופין ח: ד"ה

זלא חמורין, א) י"א הוא

טייעט חזיה ח"ל כדו ג"י

הערך בדוכני, א) צ"סא

וזמת עליו, א) [לקמן ט"ז,

ט) שבת ל"ג, ט) נשבת שם

אית' שמעון בן עזרי ועי'

ברעטער רפ"ד דלכות ורש"י

קדושן מט: ד"ה בן עזרא,

א) [שעיה נתן, ט) נפי

סנדריין דף לה. ורש"י

סס"ז, ט) כשמי רשויות כ"כ

צכ"ט צעין עיפק.

הגהות הב"ח

א) נב' ואם לרבי מוסי:

ב) שם שנאמר ונדעה

כרשיא: (א) שם אמיתא קא

מחליין רבנן: (ו) שם

כאליה טמא כי הוא ישאג

ויהררו בנימ מים אלף

נמי רהיטנא: (ח) רש"י ד"ה

ירא ה' ח"ל ותיבת את

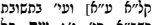
נמחק: (ו) י"ח אשר חלך וכו'

סתך וזמנע עלמא מלכסיס

לביהיב"ב חס"ד: (י) ד"ה

אחורי וכו' מוקי לה אביי

ח"ל וזאת למ"ד נמחק:

גליון הש"ס

נב' מיד הוא ביום כ"ו, ע"י

מוסיק פשת מוה"ט ד' ק"א

ע"ל ועי' משנתם

כ"כ שם כ': שם כל

הגהה בסעודת חתן כ"ו,

מנ"א סימן קצ"ו:

